

Og hvad hørte jeg så fra vælgerne? En diskussion om Grønlands vej til øget selvstændighed og øget økonomisk formåen var et af hovedemnerne. Denne valgkamp til Folketinget var den første, hvor en egentlig debat om visionerne for Grønland i det nye årtusinde kom op til overfladen.

Naturligvis har vi divergerende holdninger og meninger om graden og hastigheden af vor vej mod større selvstændighed. Hvor nogle sider af det politiske billede taler om at sætte årstal på Grønlands selvstændighed, og hvor andre taler om en videre udvikling inden for rigsfællesskabets rammer, står vi fra Siumut fast på, at vort land skal udvikles til et moderne velfærdssamfund, som har sin egen plads i det globale samfund, et samfund, som er baseret på vore gamle kulturværdier, og som samtidig er politisk og økonomisk modent til at varetage det meget store ansvar, som vejen mod en stadig større selvstændighed kræver.

Det, jeg noterede mig, og som glæder mig, er den voksende politiske interesse og indsigt, som siden hjemmestyrets indførelse for snart 19 år siden er blevet mere og mere synlig, en interesse og indsigt, som ikke kun begrænser sig til lokale grønlandske emner, men som udtrykker en forståelse for sammenhængene mellem den danske politiske dagsorden, den internationale politiske dagsorden og vores virkelighed i det arktiske område.

Folketinget, som vedtog hjemmestyreloven for Grønland tilbage i 1978, skal vide, at det barn, der er vokset op med hjemmestyret, her i 1998 er blevet politisk bevidst og deltager aktivt i udformningen af vort samfund på vej ind i det nye årtusinde. Se bare på min nye grønlandske kollega her i Tinget!

Jeg ved, at vi, det gamle og det nye medlem, ikke er vildt uenige om de spørgsmål vedrørende Grønland, som vi kommer til at arbejde med og samarbejde om. Vi har nok forskellige holdninger og har ikke helt synonyme indfaldsvinkler til vigtige spørgsmål om Grønlands fremtid. Samtidig er der så også 25 leveår mellem os, og alene det kan jo give anledning til visse uoverensstemmelser om livssyn og visioner.

Jeg har altid sat pris på samarbejde. Det er vejen til at komme videre og opnå resultater, og i samarbejdets ånd er det at være vildt uenige jo også trods alt grobunden for at nå resultater, som de fleste af vore vælgere kan leve med og være tilfredse med. Det må imidlertid ikke forhindre, at vi forhåbentlig kan få et godt parløb

og dermed sætte den grønlandske dagsorden både til højre og til venstre her i salen.

Med disse ord vil jeg byde fru Ellen Kristensen velkommen til arbejdet her i Tinget.

De sidste ord om samarbejdet er også møntet på statsministeren og den nye regering, samtidig med at der skal lyde et til lykke med valget. Forskellige holdninger udsprunget af vore vidt forskellige geografiske og kulturelle udgangspunkter og gensidig udveksling heraf vil også kendetegne vort fremtidige samarbejde. I denne ånd vil vi, som vi allerede har gjort det over for vores samarbejdspartnere her i Tinget, tage de sager op, som vi mener trænger til afklaring og afslutning.

Selv om Grønland på nuværende tidspunkt må siges at være den pæne dreng eller den pæne pige i klassen, skal det ikke tages som en garanti for, at vi ikke vil være kritiske og kræve vor ret, når det gælder. Med ordene kræve vor ret mener jeg ikke kun politisk og holdningsmæssigt, det gælder også økonomisk.

Økonomien har som altid haft en fremtrædende plads i den grønlandske valgkamp. Det danske bloktilskud til Grønland udgør i øjeblikket ca. 2,5 mia. kr., og det er blevet sagt gang på gang, at vi for 60 pct.s vedkommende er økonomisk afhængige af Danmark i det grønlandske samfunds årshusholdning.

Det er korrekt, men når det er sagt, skal det også frem, at op imod 80 pct. af Danmarks bloktilskud strømmer tilbage til det danske samfund. Det har forskellige undersøgelser dokumenteret. Vi køber stort set alle vore daglige fornødenheder her i Danmark: Fødevarer, serviceydelser, maskinel, byggematerialer, ekspertise på alle niveauer med mere. Stort set alt det, som vi ikke selv er i stand til at producere, må vi ty til Danmark for at købe. På den måde holder Grønland faktisk ret mange mennesker i gang her i Danmark. Samtidig lever ca. 8.000 danskere i Grønland og gør på hver deres felt deres indsats for udviklingen af det moderne Grønland.

Endelig er forudsætningerne for bloktilskud ændret meget siden begyndelsen af 1980'erne. Befolkningssammensætningen er ganske anderledes i dag, der er længere levetid og dermed flere ældre, boligmassen er forældet, skolerne kræver store investeringer for at være tidssvarende, og ledningsnettet, som er en afgørende livsnerve i vort arktiske klima, er ved at være nedslidt, så der er en del mellemværender, som